

A pap rózsája

Jubileumi ünnepre készül az eгри dóm ez év július 14-én. Az Eгри Főegyházmegye tagja, *Pávay Sándor* tartja rubinmiséjét. Az Úr szőlőjében, a lelkipásztorkodásban eltöltött hetven évre emlékszik majd vele együtt a népes hívőserég, szerettei, rokonai, ismerősei. Hosszú úton jutott el Pávay Sándor ehhez a ritka jubileumhoz. Egerben született 1908-ban, kilencgyermekes földművelő családban. Szüleire gondolva lapunknak elmondta: „Nem emlékszem, hogy az édes szülők a vasárnapi szentmisét életükben valaha is elmulasztották volna”. Vallja, hogy a papi hivatást Isten adja. Jézus mondja: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.”

Pávay Sándor az Eгри Főegyházmegyében tizenhárom helyen szolgált. Nyolcvankét éves korában lett nyugdíjas, egyben kisegítő Jászladányban. Előre tekintve rubinmiséjére — meséli — szinte látja magát, ahogy botjával kezében az oltárhoz lép. A botot rózsza díszíti. Ez a virág jelkép is — folytatja —, illata, színe, formája a papi örömeket, a szúrós túske a papi szenvedéseket jelképezi.

Lelkipásztori munkája során mindkettőből bőven kijutott.

Első kápláni helyén, Sajószentpéter városában kétezer gyermeket tanított, heti harminckét hittanórát tartva. Szívesen emlékszik arra, hogy találkozott szent életű papokkal és a hívek szeretetével. Így összegzi a hetven évet:

„Van mit megköszönnöm a jubileum alkalmával. Uram irgalmazz, uram jutalmazz.”